

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5072/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ђелић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд - Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 36/19 од 08.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж број 36/19 од 08.08.2019. године у делу одлуке о трошковима поступка, као о изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 36/19 од 08.08.2019. године и пресуда Основног суда у Прокупљу П 555/18 од 26.09.2018. године, у делу одлуке о трошковима поступка тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Национална служба за запошљавање Београд - Филијала Прокупље, да тужилци АА из ..., накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 21.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара, све у року од 15 дана, док се део захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова првостепеног поступка од пријема отправка пресуде до извршности пресуде **ОДБИЈА** као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од 15 дана.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 555/18 од 26.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да у корист тужиле изврши уплату доприноса за ПИО надлежном фонду ПИО по стопи која буде важила на дан уплате, на основуцу ближе одређену у ставу првом изреке за месец фебруар 2014. године. Ставом другим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 36/19 од 08.08.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против решења о трошковима поступка садржаног у првостепеној пресуди, које је потврђено другостепеном пресудом, тужиле је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...55/14) због уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиле основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...55/14), на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужиле је тужбом тражила да се тужена обавезе да уплати припадајуће доприносе пензијског и инвалидског осигурања. Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев, па је тужена обавезана да у корист тужиле надлежном фонду уплати доприносе по стопи која ће важити на дан уплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Став другостепеног суда је да је тужиле доприносе могао потраживати и у ранијем поступку у коме је потраживала разлику накнаде за случај незапослености.

По оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом тужиле указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених одлука којима је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. ставом 1. ЗПП да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио првостепену и другостепену одлуку у делу о трошковима поступка тако што је обавезао тужену да тужили на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од

21.000,00 динара. Наведени износ обухвата награду пуномоћнику за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара и награду пуномоћнику за заступање на два одржана рочишта (11.06.2018, 26.09.2018) у износима од по 7.500,00 динара, а све према АТ. На износ накнаде трошкова првостепеног поступка тужиоцу је досуђена законска затезна камата од извршности пресуде до исплате, а одбијен је део захтева од од пријема отправка пресуде до извршности пресуде, јер тужена долази у доцњу тек када одлука о трошковима парничног поступка постане правноснажна и када протекне рок за њено добровољно испуњење. Дакле, долазак тужене у доцњу се у оваквој ситуацији подудара са тренутком када одлука суда којом је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове постане извршна, што даје право тужиоцу да од тужене потражује и затезну камату почев од извршности пресуде, у складу са одредбом члана 277. става 1. ЗОО. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара који се односи на награду пуномоћнику за састав жалбе. Као и за састав ревизије у истом износу, с обзиром на успех у овом поступку по ревизији, све према АТ и према опредељеном захтеву тужиоца у смислу члана 163. став 2. ЗПП-а.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић